

Sorslogosz

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 23, 2020, 4:33 pm

Dénes Albert

Tudjuk jól, legalábbis fontos lenne tudni, hogy a metafizika az nem más, mint az egész embert átlató nyegát tudatos szellemi gyakorlat és folyamat.

Ást.

Azt is fontos tudni, hogy az asztrológia azt a lehetőséget kínálja fel, hogy személynre szabottan mutassa az utat. Az asztrológia szimbólumokban mutatja meg azt a személyes mintát, amely az élethez való viszonyulásunkat tárja fel, tárja fel azokat is, hogy milyen módon vagyunk hajlamosak eladni az életet. Tulajdonképpen saját magunkat, saját tengelyünket, mert az élet bennünk van, mi vagyunk, mi hordozzuk és haladunk rajta.

Az asztrológia (születési káplet) megadja a szimbólumokat, de magát az értelmezést a metafizika (szellemi tudás) adja. Azt a szót, amely a szimbólumok értelmezését feltárja, hogy a bennünk foglalt jelentés számára világossá válik, a metafizika adja. Ez a Logosz, az egyetemes értelem. Ki amennyire mélyül el benne, annyira rászorult a logoszban. Csak hogy a logoszhoz való hozzáférés nem csupán a könyvek, tanulmányok által lehetséges, sőt majdnem kizárt, hogy csupán az élethelyzetünkkel a logoszt az ember személynre integrálja. Ott van a konkrét, mindennapi élet, az egyéni sors, amely vagy akadály, vagy éppen lehetősége annak, hogy az ember logoszzal itatódjon, ez az emberen múlik. Hogy mi a logosz? Sokan felteszik a kérdést, hogy van-e és ha van, akkor mi az élet értelme. Aki logoszzal rendelkezik, annak ez már nem kérdés, hanem világosan látja, hogy életnek van értelme és azt is látja, hogy mi. Persze, nem mondjuk, például a gyors és biztos meggazdagításban fogja ezt az értelmet látni.

Az asztrológia szimbólumai által világossá válnak a személyes életnek az értelemmel való átítást adó lehetőségei, ha ez az értelmezés az Egyetemes Logoszból indul ki, és a szimbólumfejtést azzal a szellemi-nvonallal közelíti meg, amely ennek az értelemnek az alapjait szolgálja.

A horoszkóp értelmezés metafizikusan kívánja meg az élet értelme megértését? Nyilván, elsősorban az a személy, akinek a születési vagy személyes horoszkóp értelmezés kérésével.

Sorslogosz.

A horoszkópban elsősorban azok a feladatok, lehetőségek tárulnak fel, amelyek a konkrét

Álre, a mindennapokban elÁrheta Állapotokra Ás megteendÁ lÁpÁsekre utalnak.-

Valamennyire az ÁrtelmezÁst kÁrÁ embernek is metafizikussÁ; kell vÁlnia, ahhoz, hogy teljes mÁlyÁgÁben megÁrtse, mirÁul van szÁ³. Az ÁrthetÁsÁg szempontjait maximÁlisan kielÁgÁ-tÁ ÁrtelmezÁs sem tud eljutni olyan emberhez, aki, valamilyen okbÁ³ nem fogadja be azt. NyilvÁn, meg akarja Árteni, hiszen ez mÁr kÁvetkezik abbÁ³ is, hogy igÁnyli az ÁrtelmezÁst. Hol ÁtkÁzhet akadÁlyba, mÁgis, az ÁrtelmezÁs megÁrtÁse?

Ott, hogy amint mÁr Ártam, valamennyire metafizikusnak kell lennie, de legalÁbbis a metafizikÁra nyitottnak annak, aki a horoszkÁ³ja ÁrtelmezÁsÁt meg akarja Árteni s az ÁlÁt egyre hatÁrozottabban erre a szellemi alapra szeretnÁ helyezni. Itt, ebben mÁr komoly helye Ás szerepe van az ÁrÁsban valÁ³ elmÁlyÁlÁsnek.Á• Vagyishogy, tÁjÁkozÁ³djon az ember.

Itt van pÁldÁul az ÁistenkÁrdÁsÁ•.

A metafizikÁban istenazonossÁgrÁ³ van szÁ³.

Az Istennel valÁ³ viszony - mindig viszony marad. Nem azonossÁg. HiÁba mondja az ember, hogy Istenhez kÁzel van, vagy tÁvol, az azonossÁg szempontjÁbÁ³ teljesen lÁnyegtelen.

Ez az a kÁnyes pont, amely felÁborodÁs vÁlt ki, mert- Ágy-e- a rongÁlt, gyarlÁ³, gyenge, esendÁ ember hogyan meri kimondani sajÁt istenazonossÁgÁt? Nem is mondhatja ki, tÁnyleg. De tudhat arrÁ³, hogy ez az azonossÁg adva van Ás elvÁgezheti magÁn azokat a szellemi mÁveleteket Ás konkrÁt Álgyakorlatokat, amellyel mintegy elÁukÁszÁ-ti magÁt az istenazonossÁg ÁllapotÁra. TehÁt nem fog kÁzelÁ-teni egy olyan Isten felÁ, akitÁul eltÁvolodott, hanem elÁukÁszÁ-ti magÁt arra, hogy a mindig jelenlÁvÁ Istennel azonossÁgba lÁpjen. Ez Ágy mÁg mindig kÁnyes, ezÁrt mondjuk Ágy inkább, hogy egysÁgbe lÁpjen. Az a folyamat, ami Isten felÁ valÁ³ kÁzeledÁsnek tÁ³nik, az nem mÁs, mint egy szemÁlyesen Ás tudatosan vÁgzett elÁukÁszÁ-tÁ mÁvelet, hogy az ember vÁgre felismerhesse azt: Áaki/ami mindig is volt, Ás aki/ami a vÁgsÁ igazÁg Ás valÁ³sÁgÁ•.

Vagy itt van, egy mÁsik pÁldakÁnt a Sors Ura, a KÁszÁb Őre, a Nagy TanÁ-tÁ³mester, asztrolÁ³giai nyelven a Szaturnusz, metafizikai ÁrtelmezÁsben az egyetemes felelÁssÁgtudat. Mint ember fÁlÁtti, az embert meghatÁrozÁ³, az Álletet alakÁ-tani kÁpes szemÁlytelen erÁ csak Ágy tud lenni, ha az ember kÁba, elmetafizikÁtlanodott Álletet Ál, amelyben az esemÁnyek csak Ágy Áramlanak felÁje valahonnanÁ•!

Ha tudja, hogy ha a ÁszÁb ŐreÁ- princÁ-piumot integrÁlja magÁban, Áppen azÁl is, hogy konkrÁt Álletfeladatait felvÁllalja, akkor nincs fÁlÁtte semmi olyan fÁlÁttes hatalom, amely letisztult szabad akarata ellen dolgozna, vagy aminek az lenne a szÁ³rakozÁsa, hogy embereket kÁ-nozzon. HatÁrismeret, a hatÁrok lÁnyegÁnek tudÁsa Ás a hatÁrokkal valÁ³ mÁveletek - ez a kulcsszÁ³, itt a SzaturnuszÁl. Ha az ember, mondjuk, akinek a horoszkÁ³ja Szaturnusszal kapcsolatos problÁmÁja van, az mind a metafizikai irodalomban tÁjÁkozÁ³dva, mind a szemÁlyes, konkrÁt, hÁtkÁznapi, tapasztalati Állet Álál adott lehetÁsÁgekben tÁrekednie kell arra, hogy a hatÁrok lÁnyegÁt, ÁrtelmÁt, alakÁ-thatÁsÁgÁt, szilÁrdsÁgÁt, illetve rugalmassÁgÁt megtanulja, megÁrtse, elfogadja. Hogyan bÁnik az idejÁvel, miben meddig mehet el, miben vÁllal felelÁssÁget Ás miben nem stb.- szÁ³val arra lehet rÁvezetni az ÁrtelmezÁs sorÁn, hogy a szaturnuszi mÁveletet, mint olyant megÁrtse Ás sajÁt magÁn, ÁlÁben alkalmazza. Ez sorslogosz. Mert nemcsak a Szaturnuszt Árti meg az ember, hanem a szaturnuszi megnyilvÁnÁsokkal, tartalmakkal- idÁmu, hatÁrok, felelÁssÁg- valÁ³ mÁveleteket is elsajÁtÁ-tja, megÁrti, hogy esetleg miÁrt fontosabb tÁbb figyelmet fordÁ-tania a csalÁdjÁra, mint a karrierjÁre Ás azt Ágy is teszi. TehÁt megÁrt a hatÁrokon tÁl, de a hatÁrok Álál, sokkal lÁnyegesebb szellemi Ás gyakorlati kÁrdÁseket, amelyek megÁrtÁse lehetetlen lett volna a (szemÁlyes) hatÁrkÁrdÁsek figyelembe vÁtele nÁlkÁl.

Számomra problémát fel lehetne hozni, ami még mindig a megtörténtekben áll, állhat. Mivel általában a probléma az őrt probléma, mert problematikus tárgyban, tartalmában ugyanakkor bonyolult is, itt is megvizsgálhat egy fajta bonyolultási mozzanat. Nevezetesen az, hogy nem is annyira kimondottan metafizikai tudásban van a hiba, például egy metafizikusnál, hanem abban az egyoldalóságban, hogy sokszor kizár általában nem-metafizikainak tekintett területeket. Például, az biztos, hogy keservesen sok, száraz, steril, lényegtelen filozofálás és pszichologizálás lefolyt az idők folyamán, és az ember az ilyenektől tartózkodik. Ellenben azokat az eredményeket figyelmen kívül hagyni, amelyeket ezek végül is elértek, arra a tévedésre adnak lehetőséget, hogy az ember beszéltett létségi metafizikai haladási irányvonalán nem fog lényegében tovább elmenni, ahová elérkeznek azok, akiket kizár. Természetesen, csupán pszichológival, vagy filozófiával nem lehet a szemelyes életet tengelybe hozni és megadni a mindennapok sorslogoszáját. Ellenben, ha nem tudok olyan gondolkodási lehetőségekről, amelyeket a metafizikailag erődemlegesebb filozófia feltárkozott, vagy olyan pszichológiai jelenségekről, folyamatokról, amelyekben a pszichológia jótás, akkor esetleg csak szantikálva érek ki valami olyasmiről, amit az elméletük mára már kénytelen és elegánsan kimondanak. Persze, még egyszer ismétlem, hogy mindez nem jelenti azt, hogy akár pszichológia, akár filozófia egy életrendbeli szellemi alapot nyújthatna, mint ahogy a teológia, az egyetemes tudományok sem. Erre csak a metafizika képes. A metafizika az, amelyben a tudás, a gyakorlat, a lényeg felismerése, megnevezése és a személybe, az életbe való bevitelnek a lehetősége egyáltalán van, mint egységes egész. A sorslogosz a metafizika kezében van- gyorsan helyesbítve- az ember kezében van az a lehetőség, hogy személyes életének értelmét, a sorslogoszt magába tudatosan integrálja. Ez a sorslogosz olyan, mint a Szaturnusz és az Uránusz egyáltalán, vagyis a sors és az értelem, de inkább mondjuk úgy, hogy ez az értelem, amely látja az egészet, a személyt, az életet, a konstellációt, a lehetőségeket, a feladatokat, a problémák feloldási kulcsait.

Ez az értelem megvan, mint egyetemes létezési alap. Az, hogy ez nem hatja át a mindennapjainkat, az máris kérdés. Az átjárás megismerés és realizáció kérdése, de legelsősorban személyes elszántság kérdése. Egy olyan, ahhoz hasonló, vagy éppen ugyanazt az elkövetés-társi műveletet kell végrehajtsuk magunkon, mint az istenazonosság esetében, hogy a sorslogosz lényünket, tudatunkat, tudásunkat, létezésünket, tetteinket, szavainkat átthassa. Ebben az elkövetés-társi műveletben tudatosan kitartva valószínűleg csak meg, hogy egy-egy problémával kapcsolatosan sikerül lényegre találni. Őgy járul fel fokozatosan számunkra az értelem, mert az értelem megvalósulás, bevéltés is, a dolgokat akkor értem meg, ha realizálok. Személyes metafizikai feladat megtalálni a metafizikát, amelybe nélkülözhetetlenül beletároljuk a mindennapi, konkrét, tapasztalati élet is. Egyetemes létezésbeli süllyel bármely feladat ez.

Ahogy Hamvas Árpád: "az embernek még sohasem volt annyira szükség az isteni értelem felfedezésére, mint most, amikor a dolgok megtörténtétől jobban és elvárásul kell kezdenie." (A láthatatlan történet/ A Válaszintás). Hogy mindebből még mi következik?

A továbbiakban:-